

Ο φόβος της κάλπης

► Του **ΤΑΣΟΥ ΠΑΠΠΑ**

t.pappas@efsyn.gr

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΑΠΕΙΛΟΥΝ, τα κόμματα της αντιπολίτευσης (από τη σκληρή Δεξιά και την παραδομένη Κεντροαριστερά μέχρι το εξτρεμιστικό Κέντρο) προειδοποιούν και οι δημοσιολόγοι-οπαδοί της σάπιας συναίνεσης εκτοξεύουν μύδρους: να μην τολμήσει η κυβέρνηση να οδηγήσει τη χώρα σε εκλογές γιατί θα είναι καταστροφή. Υπάρχουν διάφορες εκδοχές για το τι εννοούν όταν μιλούν για καταστροφή. Οι φίλοι μας δανειστές λένε στον Τσίπρα ότι αν επιλέξεις εκλογές, αυτές θα γίνουν με κλειστές τράπεζες και κλειστά σουπερ-μάρκετ, άρα σε περιμένει πανωλεθρία. Ο Αντ. Σαμαράς, ο Ευάγγ. Βενιζέλος και ο Στ. Θεοδωράκης τρέμουν στην ιδέα ότι η Ελλάδα μπορεί να γίνει Αργεντινή (κατάντησε ψύχωση) και φοβούνται ότι το δίλημμα της κάλπης εξ αντικειμένου θα είναι «ευρώ ή δραχμή», ενώ οι δι-

ευθυντικές ελίτ των μιντιακών δικτύων πιστεύουν ότι μια τέτοιου τύπου απονενομημένη ενέργεια μόνο συμφορές θα προκαλέσει στη χώρα, η μεγαλύτερη εκ των οποίων θα είναι η απομάκρυνση της από το ευρωπαϊκό πολιτικό σύμπαν, η αποξένωσή της από τη Δύση και τους παραδοσιακούς συμμάχους της και η οριστική εγκατάστασή της στο μίζερο βαλκανικό περιβάλλον.

■ Το πρώτο ερώτημα που προκύπτει είναι το εξής: Πώς είναι δυνατόν ευρωπαϊκοί θεσμοί, κυβερνήσεις, κόμματα και μεταρρυθμιστικές γραφίδες που ορκίζονται στο όνομα της δημοκρατίας και της λαϊκής κυριαρχίας να ζητούν, ενίοτε χρησιμοποιώντας και εκβιαστικά μέσα, από μια κυβέρνηση να μην ασκήσει το αναφαίρετο δικαίωμά της να προσφύγει στους πολίτες ώστε να πουν τη γνώμη τους για ένα εξαιρετικά σοβαρό θέμα που τους αφορά;

■ Το δεύτερο ερώτημα είναι: Αφού, σύμφωνα με όλες τις έγκυρες μετρήσεις, το ρεύμα υπέρ της παραμονής της Ελλάδας στο ευρώ, ακόμη και πάση θυσία, παραμένει άνετα πλειοψηφικό (75%-25%) και δεν έχει κλονιστεί η συμπάγιά του, παρά τις απίστευτες ταιπωρίες που έχει περάσει η χώρα τα τελευταία πέντε χρόνια, γιατί δεν δείχνουν εμπιστοσύνη στο εκλογικό σώμα; Εκτιμούν ότι μπορεί να χειραγωγηθεί;

ΑΝ ΟΜΩΣ ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΝ εκλογές, τότε τι ακριβώς θέλουν; Εδώ υπάρχει απόλυτη συμφωνία μεταξύ των ευρωπαϊκών θεσμών, της εγχώριας αντιπολίτευσης και των μιντιακών ελίτ: να υποχωρήσει άρον άρον η κυβέρνηση, να υπογράψει τα πάντα και να φέρει τη λεόντειο σύμβαση προς έγκριση στη Βουλή. Γνωρίζουν βεβαίως πολύ καλά

ότι μια συμφωνία σαν κι αυτή που επιθυμούν δεν μπορεί να περάσει από τις κοινοβουλευτικές ομάδες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝ.ΕΛΛ. Θα την ψηφίσουν όμως οι βουλευτές της Ν.Δ., του ΠΑΣΟΚ και του Ποταμιού, βρίζοντας μεν -γιατί έτσι θα κρατήσουν τα προσχήματα- αλλά ο διπλός στόχος θα έχει επιτευχθεί: Ο ΣΥΡΙΖΑ θα μπει σε περιπέτειες, οι ΑΝ.ΕΛΛ θα αποδοκιμάσουν και η κυβέρνηση τσαλακωμένη, ταπεινωμένη και απονομιμοποιημένη στη συνείδηση του ελληνικού λαού θα καταρρεύσει αυθωρεί και παρακρήμα. Συνεπώς; Εκλογές; Οχι βεβαίως, γιατί και σ' αυτή την περίπτωση οι εκλογές θα είναι μια ανεύθυνη επιλογή. Σιγά μη βάλουμε από το παράθυρο αυτό που διώξαμε κλοτσιπόν από την πόρτα. Ασε, θα ισχυριστούν, που εμείς κάναμε ό,τι κάναμε όχι για να επιστρέψουμε στην εξουσία, αλλά για το καλό της πατρίδας.

ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ να διαθέτεις ακαλίνωτη φαντασία για να προβλέψεις με ακρίβεια τα επιχειρήματα που θα επιστρατεύσουν οι ρεαλιστές για να κατατροπώσουν την ανίερη σύμπραξη άκρας Αριστεράς-άκρας Δεξιάς, που ευτυχώς αποδείχτηκε μια δυσάρεστη μεν, παρένθεση δε. Η χώρα χρειάζεται πολιτική σταθερότητα, η κοινωνία πρέπει να ανασκουμπωθεί για να αντιμετωπίσει τις νέες οδυνηρές προκλήσεις, να αφήσει κατά μέρος τις ανάγωγες ονειρώξεις περί άλλου δρόμου που καλλιέργησε ο εθνικομπολσεβικισμός και έτσι η μόνη διέξοδος που υπάρχει είναι η συσπείρωση όλων των υγιώς σκεπτόμενων δυνάμεων και ο σχηματισμός κυβέρνησης εθνικής ενότητας που θα έχει ασφαλώς την εύνοια των συμμάχων μας, οι οποίοι θα σπεύσουν για άλλη μία φορά να βοηθήσουν. Τα κεφάλια μέσα λοιπόν. Η άνανδρη ικανοποίηση των χρεοκοπημένων που θα εμφανιστούν μάλιστα και γενναιόδωροι αφού θα προσφερθούν να ξαναβάλουν πλάτη, καταπίνοντας τη θλίψη τους για τον διασυρμό που αδικώς υπέστησαν στις εκλογές της 25ης Ιανουαρίου.

ΟΛΑ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ δεν είναι σενάρια επιστημονικής φαντασίας. Έχουν ειπωθεί σε διάφορες παραλλαγές από επίσημα χείλη, εντός και εκτός Ελλάδος, έχουν γραφτεί σε μεγάλα μέσα ενημέρωσης του εσωτερικού και του εξωτερικού και απασχολούν τα επιτελεία των κομμάτων της αντιπολίτευσης. Αν γίνουν πράξη, θα πρόκειται για εκτροπή με κοινοβουλευτικό μανδύα. Το καθήκον της σημερινής κυβέρνησης, η οποία, επαναλαμβάνουμε, δεν έχει εντολή ούτε για έξοδο της χώρας από την ευρωζώνη ούτε για πλήρη ακύρωση του προγράμματός της, είναι να απευθυνθεί στον λαό, αν η συμφωνία που της προτείνεται είναι κατάφωρα ετεροβαρής.